

Yargıtay CGK E.2024/446 K.2026/379 (17.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Ceza Genel Kurulu 2024/446 E. , 2026/379 K.

"İçtihat Metni"

KARARI VEREN

YARGITAY DAİRESİ : 2. Ceza Dairesi

MAHKEMESİ :Asliye Ceza

SAYISI : 607-1223

I. HUKUKİ SÜREÇ

Nitelikli hırsızlık suçundan sanığın 5237 sayılı Türk Ceza Kanunu'nun 142/2-h, 53, 63... . maddeleri uyarınca 6 yıl hapis cezası ile cezalandırılmasına, hak yoksunluğuna, mahsuba ve cezasının ikinci kez mükerrirlere özgü infaz rejimine göre çektirilmesine ilişkin Ankara 19. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 22.10.2020 tarihli ve 33-616 sayılı hükmün, sanık tarafından istinaf edilmesi üzerine Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 14. Ceza Dairesince 15.12.2020 tarih ve 1732-2385 sayı ile TCK'nın 58. maddesi yönünden düzeltilerek istinaf başvurusunun esastan reddine; bu hükmün, sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine dosyayı inceleyen Yargıtay 6. Ceza Dairesince 09.03.2021 tarih ve 5464-4196 sayı ile;

"1-Sanığın suça konu eşyayı çaldığına dair her türlü şüpheden uzak, kesin ve yeterli delil elde edilememiş ise de, eyleminin TCK'nın 165. maddesinde düzenlenen suç eşyasının satın alınması veya kabul edilmesi suçunu oluşturacağına gözetilmemesi,

2- Evinde yapılan aramada başka mağdurlara ait çalıntı eşya ele geçirilen sanığın, bunları da ... isimli şahıstan satın aldığını beyan etmesi karşısında, sanığın katılana ve farklı mağdurlara ait çalıntı malları aynı anda ve aynı şahıstan satın alması hâlinde TCK'nın 1 65... . maddesi gereğince cezalandırılması gerekeceğinden, sanık hakkında benzer şekilde açılmış davalar araştırılarak mümkünse birleştirilmesi, aksi hâlde denetim imkanının sağlanması yönünden onaylı örneklerinin dosya içerisine konulması ile sanık hakkında TCK'nın 43. maddesinin uygulanıp uygulanmayacağının tartışılması gerektiğinin düşünülmemesi,

3-İlk Derece Mahkemesince sanık hakkında kurulan hükümde Ankara Batı 7. Asliye Ceza Mahkemesinin 24-355 sayılı 5 ay hapis cezasına ilişkin ilamın tekerrür uygulamasına esas alınması, kararın sanık tarafından istinaf edilip aleyhe istinaf da bulunmaması karşısında, İstinaf Mahkemesince isabetli şekilde Gölbaşı Asliye Ceza Mahkemesinin 330-339 sayılı 5 yıl hapis cezasına ilişkin ilamı tekerrüre esas alınmış olmakla birlikte CMK'nın 307-son maddesi gereğince infaz süresi bakımından kazanılmış hakkının gözetilmemesi," isabetsizliklerinden bozulmasına karar verilmiştir.

Ankara 19. Asliye Ceza Mahkemesi ise 14.10.2021 tarih ve 607-1223 sayı ile bozma ilamına direnerek önceki gibi sanığın mahkûmiyetine karar vermiş, direnme kararına konu bu hükmün de sanık tarafından temyiz edilmesi üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının 21.10.2022 tarihli ve 158154 sayılı bozma istekli tebliğnamesi ile dosya Yargıtay Büyük Genel Kurulunun 25.01.2023 tarihli ve 1 sayılı kararı uyarınca Yargıtay 2. Ceza Dairesine gönderilmiştir. 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu'nun 307. maddesi uyarınca inceleme yapan Özel Dairece 29.02.2024 tarih ve 6492-3390 sayı ile direnme kararının yerinde görülmemesi üzerine Yargıtay Birinci Başkanlığına iade edilen dosya, Ceza Genel Kurulunca değerlendirilmiş ve açıklanan gerekçelerle karara bağlanmıştır.

II. UYUŞMAZLIĞIN KAPSAMI VE KONUSU

Temyizin ve direnmenin kapsamına göre inceleme, sanık hakkında nitelikli hırsızlık suçundan kurulan hükümle sınırlı olarak yapılmıştır.

İlk Derece Mahkemesi ile Özel Daire arasında oluşan ve Ceza Genel Kurulunca çözümlenmesi gereken uyuşmazlık; sanığın eyleminin hukuki niteliği ve TCK'nın 43. maddesinin uygulanma koşullarının bulunup bulunmadığının tespiti bakımından eksik araştırmaya dayalı olarak hüküm kurulup kurulmadığı hususlarının belirlenmesine ilişkin ise de Yargıtay İç Yönetmeliği'nin 27. maddesi uyarınca öncelikle; Cumhuriyet savcısının esas hakkındaki görüşünün usulüne uygun olarak alınıp alınmadığının değerlendirilmesi gerekmektedir.

III. OLAY VE OLGULAR

İncelenen dosya kapsamından;

Özel Dairenin bozma ilamından sonra devam olunan 14.10.2021 tarihli oturumda huzurda bulunan sanığa bozma ilamının okunduğu, bozmaya karşı beyanları ve esas hakkındaki mütalaası sorulan Cumhuriyet savcısının ise; "Mahkememizin daha önce vermiş olduğu kararın usul ve yasaya uygun olduğu düşünülmeyle Yargıtay 6. Ceza Dairesinin 09.03.2021 tarihli ve 5464-4196 sayılı ilamına direnilmesine," şeklinde görüşünü bildirdiği, ardından diyecekleri sorulan sanığın beyanı alındıktan sonra Cumhuriyet savcısının esas hakkındaki mütalaasına uygun şekilde duruşmaya son verildiği anlaşılmaktadır.

IV. GEREKÇE

A. İlgili Mevzuat ve Ön Soruna İlişkin Açıklamalar

Ayrıntıları Ceza Genel Kurulunun 12.09.2024 tarihli ve 362-243; 10.07.2024 tarihli ve 307-233; 05.02.2025 tarihli ve 110-54 sayılı kararları ile diğer müstakar kararlarında açıklandığı üzere;

Yargıtayın bozma ilamı ile derece mahkemelerince verilen hüküm ve kararlar ortadan kalkarlar. Bozmadan sonraki serbestlik ilkesi kapsamında mahkemeler kural olarak bozmadan sonra gerek bir önceki kararlarından, gerekse bozma ilamından tamamen farklı bir sonuca ulaşıp apayrı bir hüküm/karar tesis edebilirler. Bu ilkenin istisnalarından birini direnme/ısrar kararı oluşturur (CMK madde 307/4).

Yargıtaydan verilen bozma kararı üzerine davaya yeniden bakacak bölge adliye veya ilk derece mahkemesi, ilgililere bozmaya karşı diyeceklerini sorar (CMK madde 307/1). Cumhuriyet savcısının bozmaya karşı diyeceklerini bildirmesi ile esas hakkındaki mütalaasını sunması, prensip olarak farklı fonksiyonları ve sonuçları olan savcılık işlemleridir. Bu nedenledir ki, Yargıtaydan verilen bozma kararı üzerine davaya yeniden bakacak derece mahkemesi, bozma kararına uysa da önceki kararında ısrar etse de Cumhuriyet savcısının esas hakkındaki mütalaasının, savunma hakkının etkin kullanılabilmesine imkân sağlayacak açıklık ve yeterlilikte olması usuli bir mecburiyettir.

B. Hukuki Nitelendirme

Bozmadan sonra yapılan 14.10.2021 tarihli celsede Cumhuriyet savcısı tarafından serdedilen; "Mahkememizin daha önce vermiş olduğu kararın usul ve yasaya uygun olduğu düşünülmeyle Yargıtay 6. Ceza Dairesinin 09.03.2021 tarihli ve 5464-4196 sayılı ilamına direnilmesine," şeklindeki düşüncenin, usule uygun geçerli ve yeterli esas hakkında mütalaa olarak kabul edilmesi mümkün değildir.

Bu itibarla diğer yönleri incelenmeyen direnme kararına konu hükmün, belirtilen nedenle bozulmasına karar verilmelidir.

Ulaşılan sonuç karşısında asıl uyuşmazlık konusu bu aşamada değeriendirilmemiştir.

V. KARAR

Açıklanan nedenlerle;

1- Ankara 19. Asliye Ceza Mahkemesince verilen 14.10.2021 tarihli ve 607-1223 sayılı direnme kararına konu hükmün, Cumhuriyet savcısının esas hakkındaki görüşü usulüne uygun olarak alınmadan yargılamaya son verilip hüküm tesis ve tefhim edilmesi suretiyle sanığın savunma hakkının kısıtlanması isabetsizliğinden, diğer yönleri incelenmeksizin BOZULMASINA,

2- Dosyanın, gereği için kararı veren İlk Derece Mahkemesine, karardan bir suretin de bilgi amacıyla Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmek üzere Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına TEVDİİNE, 17.06.2026 tarihinde yapılan müzakerede oy birliğiyle karar verildi.